

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl předsedou senátu JUDr. Tomášem Štindlem jako samosoudcem ve věci péče o **nezletilého** [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem u matky, zastoupeného Městským úřadem Beroun jako kolizním opatrovníkem, syna [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupené Mgr. Lenkou Malenovskou, advokátkou, se sídlem Havlíčkova 1735, Beroun, a Ing. [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], **o návrhu otce na změnu výchovy,**

t a k t o :

- I. **Nezletilý** [REDACTED], nar. [REDACTED], se svěřuje do péče otce.
- II. **Matka je povinna přispívat na výživu nezletilého** [REDACTED] částkou 3.000,- Kč měsíčně splatnou vždy ke každému 15. dni v měsíci předem k rukám otce, a to počínaje dnem právní moci tohoto rozsudku.
- III. **Tím se mění rozsudek Okresního soudu v Berouně č.j. 25 Nc 2189/2015-25 ze dne 14.12.2015.**
- IV. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.**

Odůvodnění:

Rozsudkem zdejšího soudu č.j. 25 Nc 2189/2015 – 25 ze dne 14. 12. 2015, který nabyl právní moci dne 23. 12. 2015, bylo naposledy rozhodováno o poměrech nezl. ████████ tak, že soud schválil dohodu rodičů, na základě které byl svěřen do péče matky a otec se zavázal poskytovat výživné. Soud vycházel ze situace, kdy matka měla 2 vyživovací povinnosti, otec jednu. Matka podnikala s příjmem do 20.000,- Kč měsíčně, otec pracoval s průměrným čistým měsíčním příjmem 42.617,- Kč.

Návrhem doručeným soudem dne 29. 7. 2016 se otec domáhal změny výchovy nezl. ████████. Uvedl, že od doby posledního rozhodování soudu došlo ke značné změně poměrů, která spočívala v tom, že matka péči o nezletilého zásadním způsobem zanedbávala. Již v období od konce ledna do konce února 2016 nezletilého svěřila otci do jeho péče, když tento krok odůvodnila tím, že byla účastníkem autonehody a není schopna péči o syna zajistit. Situace se zhoršila v okamžiku, kdy se nezletilý vrátil na počátku března zpět do péče matky. Od tohoto okamžiku matka zanedbávala nezletilého povinnou školní docházkou, když nezletilého do školy posílala málo. Poukázal rovněž na to, že matka za dobu posledního necelemého roku mnohokrát změnila své bydliště a situace její rodiny je po ekonomické stránce velmi tíživá. Navrhl proto, aby nezletilý byl svěřen do jeho péče a matce bylo stanoveno na jeho výživu přispívat částkou 3.000,- Kč měsíčně.

Matka s návrhem nesouhlasila. Měla za to, že od doby posledního rozhodování soudu nedošlo k žádné změně poměrů, která by odůvodňovala změnu výchovy.

Kolizní opatrovník se k návrhu otce připojil. Za nejzávažnější měl to, že matka zanedbávala povinnou školní docházkou nezletilého, zatímco otec je schopen tuto docházku bez problémů zajistit.

Soud v řízení provedl tyto důkazy:

Sdělení Základní školy Beroun ze dne 31. 8. 2016, ze kterého vyplynulo, že nezl. ████████ je žákem této školy od 13. 4. 2016. Jeho příprava do školy je nedůsledná a má časté absence. Za celé druhé školní pololetí má nezletilý celkem 166 omluvených a 118 neomluvených hodin. V období od poloviny dubna do konce května byl ve škole pouze 10krát, v období června 2016 byl ve škole 13krát. Nezletilý se nedostavil do školy na konci školního roku pro vysvědčení.

Záznam opatrovníka ze dne 26. 8. 2016, ve kterém jednak potvrdil slova otce, jednak doplnil, že s matkou je v této věci velmi obtížná spolupráce a matka s opatrovníkem v záležitostech nezletilého komunikuje jen velmi neochotně. Za poslední období matka 3krát změnila své bydliště. Matka s nezletilým ani neabsolvovala pravidelnou lékařskou prohlídku.

Lékařskou zprávou, ze které vyplynulo, že nezletilý byl v péči lékaře naposledy v únoru 2016. Následně byl opakovaně zván k povinnému očkování v 10 letech, avšak nedostavil se. Matka opakovaně nebyla k dostižení ani telefonicky.

Zprávu Základní školy Beroun ze dne 4. 11. 2016, ze které vyplynulo, že nezletilý je od školního roku 2016/2017 žákem čtvrté třídy této školy. Jeho školní výsledky jsou

průměrné. Již nemá žádné absence. Domácí příprava je velmi kolísavá. Komunikace s matkou je vyhovující.

Záznam opatrovníka ze dne 31. 10. 2016, ze kterého vyplynulo, že nezletilý je v péči matky v zásadě spokojen. K otci se mu nechce, neboť v minulosti měl otec matce ublížit, což je pro nezletilého nepřijatelné.

Výdělkovou zprávu otce, ze které vyplynulo, že jeho průměrný čistý měsíční příjem činí 40.820,- Kč.

Daňové přiznání matky za zdaňovací období 2015, ze kterého vyplynulo, že základ daně po odečtení ztráty činil 47.815,- Kč.

Stanovisko otce, ze kterého vyplynulo, že v současné době žije ve vlastním rodinném domě. Za spotřebu energií hradí 5.000,- Kč měsíčně. S nikým nevede společnou domácnost a má jednu vyživovací povinnost. Výživné hradil vždy řádně a včas, snaží se přispívat i nad rámec základní vyživovací povinnosti a se synem byl do konce tohoto léta v pravidelném kontaktu. V současné době je nezletilý dle názoru otce manipulována matkou.

Stanovisko matky, ze kterého vyplynulo, že v současné době žije v pronajatém bytě. Nájemné činí 10.000,- Kč měsíčně. Ve společné domácnosti žije s partnerem, [REDAKCE], narozen [REDAKCE]. Partner matky podniká v oboru zednictví s příjmem do 30.000,- Kč měsíčně. Partner matky již nemá žádnou vyživovací povinnost. Matka podniká v oboru taxislužba s příjmem do 25.000,- Kč měsíčně. Matka má 2 vyživovací povinnosti. Výživné pro nezletilého otec hradí řádně a včas, snaží se přispívat i nad rámec základní vyživovací povinnosti. Nezletilého si bere pravidelně ke kontaktu.

Naproti tomu soud neprovedl dokazování e-mailovou korespondencí, kterou předkládal otec. Důvodem byl fakt, že tato korespondence se týkala ekonomické situace matky, která není pro rozhodnutí v této věci významná. Provedení těchto důkazů by tak bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

Podle ustanovení § 907 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili.

Podle ustanovení § 908 občanského zákoníku, nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a 907 použijí obdobně.

Podle ustanovení § 909 občanského zákoníku, změní-li se poměry, soud změní rozhodnutí týkající se výkonu povinností a práv vyplývajících z rodičovské odpovědnosti i bez návrhu.

Podle ustanovení § 910 odst. 1 občanského zákoníku, předci a potomci mají vzájemnou vyživovací povinnost.

Podle ustanovení § 913 odst. 1 občanského zákoníku, pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

Soud hodnotil všechny v řízení provedené důkazy a dospěl k závěru, že návrh otce je důvodný.

Na prvním místě se soud zabýval otázkou, zda od doby posledního rozhodování soudu došlo na straně účastníků řízení k takovým změnám poměrů, že jsou namísto úvahy o změně výchovy a dospěl k závěru, že tomu tak je. Změnu soud spatřuje v přístupu matky k péči o nezletilého a k výkonu její rodičovské zodpovědnosti.

Jako zcela zásadní pro své rozhodnutí totiž soud považoval zprávy školního zařízení, opatrovníka a ošetřujícího lékaře nezletilého. Všechna tato sdělení přitom soud považuje za jednoznačně alarmující. Ze zprávy školy a opatrovníka totiž jasně vyplynulo, že matka zásadním způsobem zanedbala své povinnosti, když nezletilého v období od března do června 2016 prakticky neposílala do školy a nezletilý zameškal téměř 300 vyučovacích roků. Značná část absencí přitom zůstala neomluvených. Absence, které matka omluvila, však nelze akceptovat, neboť k nim neexistoval důvod. Soud je přesvědčen, že jednání matky bylo na hranici trestněprávní odpovědnosti. Takové jednání soud nemůže v žádném případě akceptovat a tolerovat. Vzhledem k tomu, že v řízení vyšlo bezpečně najevo, že v situaci, kdy měl otec nezletilého ve své péči v únoru letošního roku, školní docházka probíhala bez problémů a příprava do školy byla bezvadná, je zjevné, že to je otec, kdo je schopen svoji rodičovskou zodpovědnost vykonávat řádně. Naproti tomu matka péči o nezletilého zanedbávala, a to i tím, že příprava nezletilého na školní vyučování byla hodnocena jako přinejmenším nedostatečná. Výmluvně hovoří i skutečnost, že nezletilý si na konci školního roku ani nepřevzal vysvědčení. Již jen tento samotný fakt dle názoru soudu odůvodňuje změnu výchovy nezletilého.

Nikoliv bez významu bylo sdělení ošetřujícího lékaře nezletilého, ze kterého je zřejmé, že matka zanedbává péči o nezletilého i v tomto směru. Nezletilý se vůbec nedostavil k povinnému očkování. Dle názoru soudu matka svým jednáním ohrožuje zdraví nezletilého, což soud hodnotí velmi negativně. I tento postoj matky přispěl k tomu, jakým způsobem bylo v řízení rozhodnuto.

Konečně se rozhodnutí soudu opírá i o stanovisko kolizního opatrovníka, ze kterého vyplynulo, že matka s opatrovníkem spolupracuje jen velmi neochotně a problémy, které s výkonem její rodičovské zodpovědnosti souvisejí, bagatelizuje.

Naproti tomu je z obsahu spisového materiálu zřejmé, že otec je schopen řádným způsobem péči o nezletilého zajistit, což prokázal nejen v době již minulé, ale i v současnosti, kdy o nezletilého v únoru 2016 pečoval a jeho péče byla ze všech zainteresovaných stran ohodnocena velmi kladně. Soud nepochybuje o tom, že otec je schopen zajistit veškeré potřeby nezletilého, zajistit jeho řádnou docházku do školního zařízení, jakož i řádnou lékařskou péči. Proto bylo rozhodnuto, jak ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.

Pro úplnost soud dodává, že pro rozhodnutí ve věci samé nebylo významné sdělení školy, kterou ve školním roce 2016/2017 nezletilý navštěvuje, a které stvrdilo, že v současné době do školy nezletilý dochází pravidelně. Tento stav je dle názoru soudu zapříčiněn vědomím matky o probíhajícím soudním řízení a snahou o nápravu závadného stavu, která však dle názoru soudu přišla nejen pozdě, ale soud ji vnímá i jako ryze účelovou. Soud je přesvědčen o tom, že matka není zárukou řádné péče o nezletilého. Shodně dle názoru soudu postrádá význam sdělení nezletilého směrem k opatrovníkovi, v němž nezletilý zmínil

neochotu být v péči otce. Soud nepochybuje o tom, že stanovisko nezletilého je ovlivněno tím, že to je otec, kdo po nezletilém vyžaduje dodržování pravidel, což je pochopitelně pro každé dítě nepříjemné oproti stavu, kdy plnění povinností není vyžadováno vůbec. Neexistuje žádná indicie, ze které by bylo možné učinit závěr, že by nezletilý v péči otce strádal, popřípadě, že by jejich vzájemné vztahy byly vyhocené či přímo negativní. Proto soud ke stanovisku nezletilého nemohl přihlídnout.

Vzhledem k tomu, že soud nezletilého nově svěřil do péče otce, bylo nutné rozhodnout o výši výživného, kterou je matka povinna hradit k rukám otce. V této části rozhodování soud přihlédl k tomu, že matka má 2 vyživovací povinnosti a její příjem nepřesahuje 25.000,- Kč měsíčně. S ohledem na kritéria uvedená ustanovení § 913 občanského zákoníku pak soud dospěl k závěru, že částka 3.000,- Kč měsíčně odpovídá na straně jedné potřebám nezletilého dítěte a na straně druhé výdělkovým možnostem a schopnostem matky. Počátek povinnosti matky k hrazení výživného pak soud stanovil dnem právní moci tohoto rozhodnutí, neboť teprve až tímto dnem bude nezletilý svěřen do péče otce a vznikne tak povinnost matky na jeho výživu řádným způsobem přispívat.

O nákladech řízení ve vztahu mezi jeho účastníky soud rozhodl v souladu s ustanovením § 23 zákona o zvláštních řízeních soudních tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na jejich náhradu s ohledem na povahu tohoto řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze, se sídlem nám. Kinských 5, Praha 5, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně.

Soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte. Výkon rozhodnutí uložením pokuty lze nařídít opětovně, jen je-li to účelné; výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50.000,- Kč.

Je-li to účelné, může soud:

a) tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, nařídít první setkání s mediátorem v rozsahu 3 hodin,

b) nejsou-li dány podmínky pro změnu rozhodnutí, stanovit plán navykacího režimu (dále jen „plán“), je-li to v zájmu dítěte; plán se stanoví tak, aby byl umožněn postupný kontakt dítěte s osobou oprávněnou ke styku s ním; soud zpravidla před stanovením plánu opatří odborné vyjádření o vhodnosti, obsahu, rozsahu a době trvání; výkonem kontroly plnění plánu soud pověří vhodnou osobu nebo zařízení, neprovádí-li soud výkon kontroly přímo,

c) rozhodnout o uložení povinnosti osobám, mezi kterými má být styk realizován, styk vykonávat pod dohledem orgánu sociálně-právní ochrany dětí,

d) nařídít povinnému setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie.

Shledá-li soud porušování plánu některým z účastníků, které má vliv na účel navykacího režimu, nebo dospěje-li k závěru, že navykací režim neplní svůj účel, plán zruší a přistoupí k výkonu rozhodnutí podle § 504.

Zůstane-li postup soudu podle § 502 a 503 bezvýsledný nebo je-li po zahájení řízení z okolností případu zřejmé, že by tento postup zjevně nevedl ke splnění povinnosti, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno nebo má být navraceno, anebo tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu. Výkon rozhodnutí odnětím dítěte a jeho předání tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu, lze podle věty první nařídít jen ve výjimečných případech.

V Berouně dne 14. listopadu 2016

JUDr. Tomáš Štindl, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Ivana Kuncová